

PE CE ZIDEȘTI?

Textul biblic:
Matei 7:1-6, 13-29

Versetul cheie:
Matei 7:21

Ideea centrală a lecției: Viața noastră spirituală trebuie zidită pe credința în Dumnezeu, pe jertfa Domnului Isus și pe părtășia frățască.

Scopul lecției: Să te ajute să-ți clădești viața spirituală prin credință și ascultare de poruncile lui Dumnezeu, pentru ca astfel să poți face față furtunilor vieții.

1. Nu-ți zidi viața pe o judecată fățarnică (Matei 7:1-6)

Învățătura Domnului Isus din acest pasaj este adresată la fel ca și până acum ucenicilor Lui. Pericolul unei judecăți fățarnice este real atât în viața necreștinilor cât și în viața copiilor lui Dumnezeu.

Cuvintele „Nu judecați, ca să nu fiți judecați“ (v. 1) au ca scop atenționarea noastră atunci când vrem să emitem anumite judecăți asupra celor din jurul nostru. Înainte de a face lucrul acesta, Domnul Isus ne cheamă pe fiecare la o atitudine de introspecție, în care să ne verificăm propria noastră viață în lumina standardelor Cuvântului lui Dumnezeu.

Întrebă: Oare ne interzice Domnul Isus cu desăvârșire orice fel de judecată? Nu acesta a fost scopul cuvintelor Lui. Ele au fost rostite în contextul în care judecățile în Israel erau emise de către farisei, cărturari și marii preoți. Ei își arrogaseră dreptul de a emite judecăți în orice problemă spirituală. Fiul lui Dumnezeu a privit dincolo de judecăți, la faptele și la viața lor. Judecata Fiului lui Dumnezeu asupra fariseilor și a cărturarilor a fost una deosebit de aspră, El scoțând la lumină fățarnicia vieții lor (vezi Matei cap. 23).

Cuvintele Domnului Isus din acest pasaj au venit în întâmpinarea unei astfel de situații, în care judecata fariseilor izvora dintr-o inimă ipocrită și dintr-o viață falimentară.

Atrage atenția asupra pericolului duhului de critică. Sunt creștini care se lasă stăpâniți de un astfel de duh, iar lucrul acesta le afectează nu numai viața de credință, ci atrage după sine și consecințele menționate de Domnul Isus în pasajul acesta: *Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura* (v. 2).

Care sunt manifestările unui creștin stăpânit de un astfel de duh? El va folosi unități de măsură diferite: una pentru viața lui și alta pentru viața celorlalți. El va gândi aproape întotdeauna în termeni negativi despre ceilalți creștini, va fi foarte sever și va analiza în litera Legii toate acțiunile lor, în schimb va fi foarte tolerant și îngăduitor atunci când vine vorba de propriile lui acțiuni și stil de viață. Un creștin stăpânit de un duh de critică va fi preocupat în mod excesiv de viața altora și mai puțin de propria lui viață: *De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?* (v. 3).

Duhul de critică conduce în timp la orbire spirituală și incapacitate de a-i ajuta cu real folos pe cei care au probleme: *Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău* (v. 5).

Atenționarea Domnului Isus (v. 5: „Fățarnicule“) ne atrage atenția asupra faptului că Dumnezeu Se uită la inima din care ies cuvintele de judecată și critică. El cunoaște dacă inima noastră este curată sau nu. El știe că diavolul îi îndeamnă pe mulți creștini falși și să-și ascundă viața ipocrită în spatele criticii. Tocmai de aceea, măsura judecății lor îndreptate către alții va fi și măsura propriei lor judecăți.

2. Nu-ți zidi viața pe opinia majorității (Matei 7:13, 14)

Suntem la capitolul concluzii din Predica de pe Munte. După ce a expus principiile Împărăției lui Dumnezeu, Domnul Isus trece la aplicațiile mesajului Său. Uitându-Se în ochii ucenicilor El le-a spus: *Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea* (v. 13).

Viața multor oameni din jurul nostru se clădește pe filozofia: „Ce fac cei mai mulți, fac și eu. Ce iubesc cei mai mulți, iubesc și eu. Unde merg cei mai mulți, voi merge și eu“. O astfel de filozofie nu este doar greșită, ci și foarte periculoasă. Dacă cei mai mulți vor merge într-o direcție greșită în viață, înseamnă că acea persoană va merge în aceeași direcție, doar pentru a se conforma majorității. În acest text, Domnul Isus ne atrage atenția asupra pericolului de a ne conforma majorității.

Verbul „Intrați“ este un imperativ adresat atât ucenicilor atunci cât și nouă astăzi. Îndeamnă-i pe participanți să încerce să-și închipuie această scenă. Dacă am putea-o vizualiza, am vedea două uși, una foarte îngustă cealaltă foarte lată, iar în fața lor stând Domnul Isus care spune: „Intrați pe poarta aceasta îngustă“. Cu toate acestea, cei mai mulți oameni preferă să meargă spre poarta cea foarte largă și apoi pe drumul foarte larg.

Întrebare: De ce majoritatea oamenilor refuză, împotriva apelului Fiului lui Dumnezeu, să intre pe poarta cea strâmtă? Răspunsul poate fi corelat cu cuvintele Domnului Isus menționate de evanghelistul Luca: *Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun că mulți vor căuta să intre și nu vor putea* (Luca 13:24). Sensul verbului „a te nevoi“ este „a depune un efort“ sau „a te strădui“. Totuși, sensul lui nu reflectă cu adevărat ceea ce Domnul Isus a spus. Unii ar putea trage concluzia falsă că omul trebuie să facă ceva pentru a intra pe calea lui Dumnezeu și anume, să-și câștige mântuirea prin fapte. Ceea ce Domnul Isus a vrut să ne comunice aici a fost nevoia de urgentare de a intra pe poarta cea strâmtă. Acesta ar trebui să fie obiectivul numărul unu al vieții fiecărui om.

Faptul că mulți nu intră sau că mulți caută să intre „și nu vor putea“ este rezultatul condițiilor impuse de Dumnezeu. Drumul spre cer trece print-o poartă strâmtă. Aceasta este prima piatră de poticnire pentru majoritatea oamenilor. Simbolul porții strâmte ne sugerează faptul că pe calea spre cer omul nu poate trece cu firea lui veche, cu mândria lui sau cu păcatele trecutului. Toate acestea trebuie lepădate, și prin poarta spre cer omul poate trece doar în smerenie, acceptând jertfa ispășitoare a Domnului Isus în locul

tuturor bagajelor inutile pe care le căra până atunci după el.

Apoi, drumul spre cer se continuă cu o cale îngustă, simbol al privațiunilor de orice fel, al dragostei duse până la sacrificiu, al sărăciei în duh, al blândeții și al bunății, al inimii curate și al însetării după neprihănire, toate acestea în detrimentul lumii acesteia și a plăcerilor de o clipă ale păcatului. Cei mai mulți oameni consideră că prețul care trebuie plătit este prea mare, și pentru că pe calea largă li se oferă de asemenea o asigurare, falsă ce-i drept, că vor ajunge pe un alt drum în cer, ei preferă să meargă pe acolo.

Avertismentul Domnului Isus este foarte serios: nu există două căi care duc la viață veșnică doar una singură. Aceasta este calea îngustă: *Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află* (v. 14).

3. Nu-ți zidi viața pe minciună (Matei 7:15-20)

Întrebare: Cine sunt proorocii mincinoși, despre care vorbește Domnul Isus în acest paragraf?

În general sunt două mari interpretări. Prima dintre ele se referă la propovăduirea unei doctrine sau unei învățături false, care nu este în acord cu învățătura nou-testamentală. În acest sens, adepții acestei teorii spun că exponentul principal este Biserica catolică, care prin tradiția ei a perpetuat o serie de practici fără acoperire în Cuvântul lui Dumnezeu.

A doua interpretare se referă la proorocii falși ca fiind promotorii unei practici false. Lucrul acesta se vede atât în aspectul exterior (închinare, ținută etc.) cât și în teologie. Sunt multe biserici în care mesajele se focalizează doar pe dragostea lui Dumnezeu, pe când mesajele privind păcatul și confruntarea celui păcătos cu adevărata lui stare sunt ocolite cu bună știință. Sunt alte biserici care nu pun preț pe viața de rugăciune și pe studierea Scripturilor, ci doar pe laudă și închinare prin muzică. Acest tip de biserici, în care doctrina despre păcat și despre ispășire sunt trecute pe un loc secund, în schimb învățătura de bază axându-se pe modalități prin care omul poate deveni mai bun, mai puternic și mai bogat prin propriile lui abilități, nu fac altceva decât să împlinescă cuvintele Domnului Isus: *Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt niște lupi răpitori* (v. 15b).

4. Zidește-ți viața pe credința în Domnul Isus (Matei 7:21-29)

Ultimul paragraf din Predica de pe Munte aduce și ultima aplicație. Nu e suficient doar ca un om să spună „Doamne, Doamne!“ pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu (v. 21). Cu alte cuvinte, nu e suficientă doar recunoașterea teoretică a învățăturilor creștine. Cel cu adevărat binecuvântat este cel care împlinește cuvintele Domnului Isus. El este asemănat „cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă“ (v. 24). Ceea ce conferă siguranță vieții noastre pe acest pământ și certitudinea vieții veșnice este temelia credinței în lucrarea de ispășire a Domnului Isus, și trăirea în conformitate cu Cuvântul Lui.